

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε στον Πειραιά στις 21/4/2017 πλατιά σύσκεψη που συνδιοργάνωσαν εργατικά Σωματεία του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, εργατικές και λαϊκές συλλογικότητες και συνδικαλιστές από διάφορους συνδικαλιστικούς φορείς της πόλης.

Στην σχετική εισήγηση που παρουσιάστηκε στην διάρκεια της σύσκεψης έγινε εκτενής αναφορά για το περιεχόμενο και την κατεύθυνση της εργατικής και αγωνιστικής αυτής πρωτοβουλίας ενώ αναλύθηκαν οι σκοποί, η τακτική, τα αιτήματα και οι διεκδικήσεις της.

Επισημάνθηκε ο εργατικός, ταξικός προσανατολισμός, η αγωνιστική δράση που θα αφορά το σύνολο των εργατικών, λαϊκών, κοινωνικών και τοπικών προβλημάτων του Πειραιά και των άλλων λαϊκών συνοικιών της Β΄ περιφέρειας Πειραιά.

Στην κατεύθυνση αυτή υπογραμμίστηκε η ανάγκη να συγκροτηθεί και να αναπτυχθεί ένα ανεξάρτητο συντονιστικό κέντρο για την ανάπτυξη των αγώνων, για την αντιμετώπιση των βάρβαρων αντιλαϊκών και αντεργατικών πολιτικών που ιδιαίτερα την περίοδο των καταστροφικών μνημονίων έχουν οδηγήσει την χώρα, τον λαό και την εργατική τάξη στην φτώχεια, στην εξαθλίωση και μεγάλα τμήματα της ελληνικής κοινωνίας στην κοινωνική περιθωριοποίηση.

Πρόκειται για την μεγαλύτερη καταστροφή που έχει υποστεί ο λαός μας την μεταπολεμική περίοδο. Αυτή η αντιλαϊκή και αντεργατική πολιτική με τα παλιά και νέα μνημόνια έχει οδηγήσει την χώρα μας να διεκδικεί την πρώτη θέση επί σειρά ετών στο θλιβερό ρεκόρ της ανεργίας. Οι διαδοχικές αντιασφαλιστικές μεταρρυθμίσεις έχουν συρρικνώσει τις συντάξεις σε πρωτοφανή χαμηλά επίπεδα, έχουν καταργήσει τις ΣΣΕ, έχουν διευρύνει τις ελαστικές μορφές απασχόλησης, έχουν βάλει στην κατάψυξη τα εργατικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα, έχουν ισοπεδώσει με την υπερφορολόγηση τα εργατικά και λαϊκά εισοδήματα, έχουν οδηγήσει σε λουκέτο χιλιάδες μικρές επιχειρήσεις σε όλη την χώρα, έχουν μετατρέψει τις εργασιακές σχέσεις σε συνθήκες γαλέρας, έχουν επιβάλει την κοινωνική εξαθλίωση.

Οι μεγάλοι ωφελημένοι της κρίσης και των μνημονιακών πολιτικών ήταν και είναι το μεγάλο εγχώριο και ξένο κεφάλαιο το οποίο λειτουργεί ως αρπαχτικό λεηλατώντας τις δημόσιες παραγωγικές επιχειρήσεις τις οποίες παίρνει έναντι πινακίου φακής, ληστεύει την λαϊκή και δημόσια περιουσία και εξασφαλίζει καθεστώς εργασιακού μεσαίωνα σε ότι αφορά το μισθολογικό κόστος αλλά και τα εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων τα οποία γίνονται βορά της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας του μεγάλου κεφαλαίου.

Η επίθεση της κυβέρνησης μαζί με το παλιό μνημονιακό πολιτικό μπλοκ συνεχίζεται, κλιμακώνεται με νέα επίθεση στην οποία η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ ήδη έχει συμφωνήσει σε ένα νέο σκληρό επώδυνο και αντεργατικό πακέτο με νέες περικοπές στις συντάξεις, με την μείωση του αφορολόγητου αλλά και στα εργασιακά και συνδικαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων, με νέες ιδιωτικοποιήσεις.

Καθίσταται πλέον σαφές ότι οι απαιτήσεις των δανειστών και η επιθετικότητα του μεγάλου κεφαλαίου θα συνεχιστεί εάν και εφόσον το εργατικό και λαϊκό κίνημα δεν ορθώσει το ανάστημά του, εάν το κίνημα με όρους ενότητας, μαζικότητας και ταξικής αντεπίθεσης δεν αντισταθεί οργανωμένα, συντονισμένα, εάν το ίδιο δεν συγκρουστεί και δεν έρθει σε ρήξη με αυτές τις πολιτικές της οικονομικής και πολιτικής ελίτ του ευρωπαϊκού νεοφιλελευθερισμού.

Το εργατικό κίνημα, τα συνδικάτα και κυρίως το ταξικό κομμάτι του, έδωσε στα χρόνια της μνημονιακής λαίλαπας έναν σκληρό και δύσκολο αγώνα και είχε την δική του ξεχωριστή συμβολή σε μεγάλους αγώνες που αναπτύχθηκαν αυτήν την κρίσιμη περίοδο.

Μεγάλες μαζικές και αγωνιστικές δράσεις που οργανώθηκαν αυτή την περίοδο αναχαίτισαν, μπλόκαραν ή καθυστέρησαν μια σειρά αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα που ήταν στους στόχους τόσο των δανειστών όσο και των διαδοχικών μνημονιακών κυβερνήσεων.

Όμως αυτός ο αγώνας δεν στέφθηκε με επιτυχία αφού οι δυνάμεις του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα και ιδιαίτερα η ηγεσία της ΓΣΕΕ, υπονόμευσαν την αναγκαία μετωπική σύγκρουση, έβαλαν πλάτη στην ουσία να υλοποιηθούν οι σκληρές και επώδυνες μνημονιακές πολιτικές.

Αυτό αποδείχνεται περίτρανα και με την τακτική αυτών των δυνάμεων και την περίοδο της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ που παρά τα σκληρά αντεργατικά μέτρα που ψηφίστηκαν με το 3ο μνημόνιο, την αντιασφαλιστική μεταρρύθμιση αλλά και το νέο πακέτο που προωθεί η κυβέρνηση, οι δυνάμεις αυτές έχουν οδηγήσει τα συνδικάτα σε αγωνιστική απραξία και παροπλισμό του κινήματος των εργαζομένων.

Παράλληλα οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ στο συνδικαλιστικό κίνημα επιλέγουν την αδιέξοδη αντιενωτική τακτική της κομματικής περιχαράκωσης η οποία αποδεικνύεται εντελώς ατελέσφορη και αναποτελεσματική στην απόκρουση της επίθεσης κεφαλαίου – κυβέρνησης – Ε.Ε και ΔΝΤ.

Αυτή η τακτική των δυνάμεων του ΠΑΜΕ που στον Πειραιά στον οποίο είναι πρώτη δύναμη και έχει τον πρώτο ρόλο στο Εργατικό Κέντρο Πειραιά, επιβεβαιώνεται καθημερινά ότι οδηγεί το κίνημα στην διάσπαση, τον κατακερματισμό και στην ουσία αρνείται την αναγκαία συσπείρωση και κοινή αγωνιστική δράση ενώ η ανακύκλωση των συγκεντρώσεων δείχνει ότι δεν θίγει το σύστημα, δεν αντιμετωπίζει την επιθετικότητα του κεφαλαίου και αποτελεί στρατηγική ήττας για το εργατικό κίνημα.

Χαρακτηριστική είναι επίσης η άρνηση των δυνάμεων του ΠΑΜΕ (που στο Εργατικό Κέντρο του Πειραιά κυριαρχούν οι δυνάμεις της αγωνιστικής συνδικαλιστικής αριστεράς) να μετεξελιχθεί αυτό σε ένα πραγματικό κέντρο αντίστασης – πάλης και αλληλεγγύης αποδείχνει τα τραγικά αδιέξοδα αυτής της στρατηγικής.

Η κατάσταση αυτή στο συνδικαλιστικό κίνημα του Πειραιά επιβάλει να πάρουν την πρωτοβουλία μια σειρά σωματεία, φορείς και συλλογικότητες με αγωνιστικό προσανατολισμό προκειμένου να συγκροτηθεί ένα ταξικό αγωνιστικό κέντρο δράσης, διεκδίκησης, συσπείρωσης και συντονισμού όλων εκείνων των δυνάμεων που τάσσονται ενάντια στην αντιλαϊκή και αντεργατική πολιτική.

Το μεγάλο κεφάλαιο εφοπλιστές – βιομήχανοι – τραπεζίτες επιδιώκουν να πάρουν την ρεβάνς συντρίβοντας τις εργατικές και λαϊκές κατακτήσεις των τελευταίων δεκαετιών που κερδήθηκαν με σκληρούς και πολύχρονους αγώνες.
Το καπιταλιστικό σύστημα παγκόσμια και στην χώρα μας διέρχεται βαθειά και παρατεταμένη κρίση, αναζητάει διέξοδο στις περικοπές και στις μειώσεις των μισθών, των εργασιακών δικαιωμάτων, στην μείωση της συμμετοχής στις δαπάνες για την κοινωνική ασφάλιση, την υγεία και την πρόνοια. Επιδιώκει την μείωση της φορολογίας των επιχειρήσεων, απαιτεί νέα προνόμια στην επιχειρηματική του δραστηριότητα για να ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα και την κερδοφορία σε βάρος του λαού και των εργαζομένων.

Στις συνθήκες αυτές εντείνονται οι ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις και ανταγωνισμοί για την προώθηση των γεωπολιτικών και οικονομικών τους συμφερόντων με την εκμετάλλευση, την υποδούλωση και την λεηλασία του πλούτου πολλών χωρών του τρίτου κόσμου.

Στο έδαφος αυτών των αντιθέσεων και για τον έλεγχο νέων αγορών οξύνεται η μεταξύ τους αντιπαράθεση δημιουργώντας συνεχώς νέες εστίες σύγκρουσης και αντιπαράθεσης σε διάφορες χώρες του κόσμου.

Εξαιρετικά κρίσιμη είναι η κατάσταση που διαμορφώνεται στην νοτιοανατολική μεσόγειο που η κλιμάκωση αυτή της αντιπαράθεσης παίρνει ολοένα και περισσότερο χαρακτηριστικά πολεμικής αναμέτρησης. Ο ορυκτός πλούτος αλλά και η γεωστρατηγική θέση χωρών όπως είναι η Συρία, το Ιράκ, η Λιβύη, είναι στο επίκεντρο αυτής της διεθνούς ιμπεριαλιστικής αντιπαράθεσης.

Ταυτόχρονα οι πολεμικές επεμβάσεις του ιμπεριαλισμού όλων των αποχρώσεων δημιουργούν

και υποδαυλίζουν τοπικές συρράξεις, εμφύλιους πολέμους, εκμεταλλεύονται και υποκινούν θρησκευτικές και άλλες διαφορές προκειμένου να παίξουν τον ρόλο του διεθνούς χωροφύλακα και στοχεύοντας στον έλεγχο αλλά και στην εκμετάλλευση αυτών των χωρών.

Η θέση μας είναι σαφής και ξεκάθαρη: καταδίκη των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων που οδηγούν τους λαούς σε πολέμους, στην καταστροφή, στην φτώχεια, στην εξαθλίωση και στην αναγκαστική προσφυγιά.

Είμαστε σταθερά στο πλευρό των προσφύγων – μεταναστών και των δικαιωμάτων τους, καταγγέλλουμε την ρατσιστική συμφωνία Ε.Ε – Τουρκίας η οποία υπογράφηκε και με την συμμετοχή της ελληνικής κυβέρνησης.

Απαιτούμε το κλείσιμο της βάσης της Σούδας και την έξοδο της χώρας από την ιμπεριαλιστική συμμαχία του ΝΑΤΟ.
Καμιά εμπλοκή της χώρας στα επιθετικά σχέδια του ιμπεριαλισμού. Στηρίζουμε το φιλειρηνικό αντιπολεμικό κίνημα, είμαστε στο πλευρό του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος, παλεύουμε μέσα από τα εργατικά συνδικάτα και τις συλλογικότητες για την απομόνωση της νεοφασιστικής ιδεολογίας.

Απαιτούμε την δίκη και καταδίκη της Χρυσαυγίτικης νεοναζιστικής συμμορίας για τα εγκλήματα που έχει διαπράξει.

Η σύσκεψη των Σωματείων, των συλλογικοτήτων και των συνδικαλιστών που συμμετείχαν στην ανωτέρω σύσκεψη αποφάσισαν τα παρακάτω:

• Την συγκρότηση προσωρινής συντονιστικής επιτροπής

• Την οργάνωση νέας (μετά την 1η Μάη 2017) Παμπειραϊκής σύσκεψης για την συγκρότηση συντονιστικού οργάνου.

• Τον γιορτασμό της εργατικής Πρωτομαγιάς στον Πειραιά την 1/5/2017 στο Πασαλιμάνι στις 10.30 π.μ

• Την συζήτηση και έγκριση προγραμματικής διακήρυξης με τους στόχους, τα αιτήματα και τις διεκδικήσεις.

• Την σύνδεση με άλλους αγωνιστικούς εργατικούς φορείς και συντονιστικά όργανα που αναπτύσσουν την δράση τους στο συνδικαλιστικό κίνημα.

• Τον προγραμματισμό της δράσης για το επόμενο χρονικό διάστημα.

Ο «Εργατικός Ταξικός Συντονισμός Πειραιά Σωματείων, Συνδικαλιστών και Συλλογικοτήτων» απευθύνει ανοιχτή πρόσκληση σε κάθε Σωματείο και Σύλλογο του Πειραιά, σε κάθε εργατική και λαϊκή Συλλογικότητα, σε κάθε έντιμο συνδικαλιστή που έχει αγωνιστικό προσανατολισμό και θέλει οργανωμένα και συντονισμένα να παλέψει ενάντια στην πολιτική της κυβέρνησης του μεγάλου κεφαλαίου και των δανειστών, να συμμετάσχει, να πλαισιώσει και να στηρίξει την αγωνιστική αυτή πρωτοβουλία.

Πειραιάς 24/4/2017

Εργατικός Ταξικός Συντονισμός Πειραιά
Σωματείων, Συνδικαλιστών και Συλλογικοτήτων